

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА»**

Факультет історії, політології і міжнародних відносин

Кафедра історіографії і джерелознавства

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Основи зброєзнавства і уніформістики

Освітня програма 032 Історія та археологія

Спеціальність 032 Історія та археологія

Галузь знань 01 Освіта/

Затверджено на засіданні
Кафедри історіографії і джерелознавства
Протокол № від “” 2019 р.

ЗМІСТ

1. Загальна інформація
2. Анотація до курсу
3. Мета та цілі курсу
4. Результати навчання (компетентності)
5. Організація навчання курсу
6. Система оцінювання курсу
7. Політика курсу
8. Рекомендована література

1. Загальна інформація					
Назва дисципліни	Основи зброєзнавства і уніформістики				
Викладач (-і)	Довган Юрій Любомирович				
Контактний телефон викладача	068–23–43–524				
Е-mail викладача	gen.dovgan@gmail.com				
Формат дисципліни	Вільного вибору				
Обсяг дисципліни	90 год; кількість кредитів ECTS – 3				
Посилання на сайт дистанційного навчання	http://www.d-learn.pu.if.ua				
Консультації	четвер, 14.00 год. – 16.00 год.				
2. Анотація до курсу					
<p>Теоретичний і практичний матеріал, запропонований на сторінках цього курсу нараховує різну кількість програмових питань. Загалом методичний посібник включає:</p> <ul style="list-style-type: none"> – програмові вимоги до навчального курсу; – основні теми практичних занять із рекомендованими списками джерел та літератури; – рекомендовані для написання реферати; – перелік основних понять і термінів, необхідних для засвоєння предмету; питання, що виносяться на залік 					
3. Мета та цілі курсу					
Мета викладання дисципліни “Основи зброєзнавства і уніформістики” полягає в тому, щоб дати студентам загальні практичні навички військової справи і озброєння різних народів та навчити їх розрізняти солдат певних країн та епох за зовнішнім виглядом.					
4. Результати навчання (компетентності)					
<p>Студенти повинні <i>знати</i>:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Логічна послідовність та чіткість у викладенні матеріалу; • Повнота та обґрунтування відповідей на поставлені запитання; • Самостійність мислення, критична оцінка тієї чи іншої концепції, співвідношення їх з іншими; • Викладення своєї позиції або обґрунтованого приєднання до вже викладеної концепції чи думки; • Вміння робити висновки з розглянутих питань. • Вміння аналізувати джерела з Основ зброєзнавства і уніформістики 					
5. Організація навчання курсу					
<i>Обсяг курсу</i>					
Вид заняття			Загальна кількість годин		
лекції			12		
семінарські заняття / практичні / лабораторні			18		
самостійна робота			60		
<i>Ознаки курсу</i>					
Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)		Нормативний / вибірковий	
III	Історія і археологія	2		Вільного вибору	
<i>Тематика курсу</i>					
Тема, план	Форма	Література	Завдання, год	Вага оцінки	Термін викон.

	заняття				
Тема 1: Всесвіт уніформістики	Лекція	1. Асмолов К.В. История холодно го ору жия. – М., 1993. – Ч.2.	2	2	4 міс.
Тема 2: Країна Ямато та її війни.	Лекція	2. Военная мысль антично сти. Сочинен ия древнегр еческих и византи йских авторов / Сост. К.Корол ева. – М., 2002.	2	2	4 міс.
Тема 3: Давній Китай.	Лекція	3. Дельбрюк Г. История военн о искусств а в рамках политич еской истории. – СПб., 1994.	2	2	4 міс.
Тема 4: Озброєння народів Центральної Азії.	Лекція	4. Дюпуи Р.Э., Дюпуи Т.Н. Всемирн ая история войн. – СПб., 1997.	2	2	4 міс.
Тема 5: Зброя античного світу	Лекція	5. Кирпичн	2	2	4 міс.
Тема 6: Варязькі завоювання	Лекція		2	2	4 міс.
Необов'язкові лекції	Лекція			2	4 міс.
Тема 7: Світ рицарства.	Лекція		2	2	4 міс.
Тема 8: Вогнепальна зброя	Лекція		2	2	4 міс.

		иков А.Н. Древнер усское оружие. – Л., 1971. – Вып.3.		4	4 міс.
				2	4 міс.
				2	4 міс.
6. Система		оцінювання курсу			
Загальна система оцінювання курсу	Із максимальних 100 балів загального оцінювання предмету, які може набрати студент у ході засвоєння дисципліни максимум 50 балів відводиться на роботу на семінарських заняттях (максимум 20 балів), написання контрольної роботи (максимум 10 балів), колоквиум (на знання культурологічних термінів) – максимум 10 балів, захист презентацій на обрані студентами теми (10 балів). «Других» 50 балів – це залікове тестування складене на основі, передусім, лекційних занять.				
Вимоги до письмової роботи	Напередодні письмової (контрольної) роботи (подається 5 запитань) студенти отримують заготовки на самостійну роботу – уміщується глосарій, найважливіша хронологія подій, персоналістика. Окремі завдання із пропонованих потрапляють студентам під час написання письмової роботи. Крім конкретних питань пропонуються також два розлогіх.				
Семінарські заняття	Семінарські заняття покликані утвердити у студентів конкретні знання з дисципліни, розвивати мислення, формувати навички розробок презентацій з обраних тем, публічних виступів, умінню проводити дискусії на актуальні теми з історії української культури, займати чітку громадянську позицію				
Умови допуску до підсумкового контролю	Для допуску до підсумкового контролю (заліку) студент мусить захистити реферат (презентацію) з обраної теми на відмінну/добру/задовільну оцінку – мінімум 5 балів; отримати мінімальний задовільний бал за колоквиум – мінімум 5 балів, отримати мінімальний задовільний бал за написання контрольної роботи – мінімум 5 балів, а також засвоїти матеріали семінарських занять – мінімум 10 балів. Мінімальний сумарний бал для допуску до підсумкового контролю з дисципліни – 25 балів.				
7. Політика курсу					
Політика курсу «Зброезнавство і уніформістика на уроках історії» передбачає Perezдачу					

усіх невиконаних завдань в силу серйозних запізньєнь на заняття або пропущених пар без поважних причин. Студенти, що слухають дисципліну зобов'язані відпрацювати заняття/ невиконаний обсяг робіт (переписати контрольну роботу, написати реферат, написати колоквіум у письмовій формі). У випадку запозичених робіт, випадків плагіату, виявів академічної недоброчесності (списування), недобропорядної поведінки в аудиторії викладач пропонує студентові повторно виконати необхідний вид роботи.

8. Рекомендована література

1. Белоус В. Оружие XXI века: [о новых видах оружия массового поражения] // Международная жизнь. – 2009. – №1. – С.104-129.
2. Бліфельд Д.І. Древньоруський могильник в Чернігові. Археологія. – К., 1965.
3. Иванов П.П. Материалы по истории мордвы VIII – XI вв. – Моршанск, 1952.
4. Индейские автобиографии. – М.: «ЗелО», 1994.
5. Кирпичников А.Н. Древнерусское оружие. – Л., 1971. – Вып.3.
6. Линдерман Ф. Много Подвигов: вождь кроу. – М.: «ЗелО», 1996.
7. Липатов П. Униформа Красной Армиии Вермахта. Знаки различия, обмундирование, снаряжение сухопутных войск Красной Армии и вооруженных сил Германии. – М., 1995.
8. Литовское народное искусство. Украшения древних литовцев. – Вильнюс, 1966. – Кн.2.
9. Николле Д., МакБрайд А. Французская армия в Столетней войне. – М., 2004.
10. Гоїчкін Д. Зразки козацької холодної зброї в музеуних збірках: підвалини зброєзнавчого дослідження // Пам'ятки України. – 2007. – № 2. – С.58-80.
11. Уиндрю М. Танковые дивизии Вермахта. – М., 2001.

Викладач Довган Юрій Любомирович